

Voda kao kristal sjajna čista,
do najdubljih je dubina bistra.
Um od misli slobodan
zauvijek je nepokretan.
Ni jedna od tisuće stvari
mir mu ne kvari.
Kad' to znaš,
dualnost spolja i iznutra
više ne doživljavaš.

--

Hermit svijet ljudi napušta
i u planinama radije spava,
među poljanama zelenim, prostranim,
gdje vode bistre harmonično žubore.
Miran i radostan
zbivanjima nediran,
kreće se lako slobodan,
sa srcem čistim - kao lotos blistavim.

--

Gdje je put ka Studengori?
Studengori?
Nema puta.
Tu i ljeti led je.
Svjetlo sunca kroz debelu maglu sja.
Nećeš tamo dospjeti mene prateći.
Tvoje srce nije isto kao moje.
Da jest, već bi uspio i tu bio!

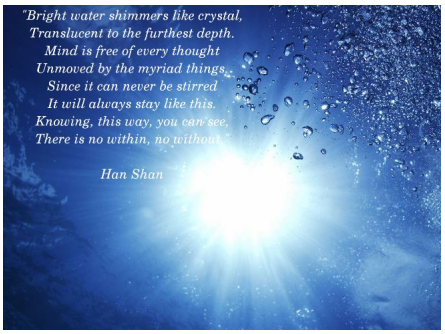
--

Gore, skroz na vrhu vrhova,
svijet se pruža beskrajan!
Nitko ne znam da tu sam,
usamljeni mjesec u rijeci zamrzloj.

Gdje je mjesec u rijeci?
On je uvijek na nebu.
Pišem ove stihove, pa ipak -
zena u njima - nema.

--

Podno visokih klifova
sam obitavam
dok se oblaci bijeli smjenjuju dan cijeli;
Unutar mog stana je možda sjena,
ali u mom umu buke nema.
U snu sam kroz zlatnu kapiju prošao
i moj se duh vratio, kad' sam preko kamenog mosta prošao;
Što me je otežavalo iza sebe sam ostavio;
Sada moj krčag na grani
klik-klak zvuk pravi.



--

Prijevod: Eloratea